

være tilladt at optræde med religiøse symboler som tørklæder i retten. Hvad enten man er jurist eller politiker, fatter jeg simpelt hen ikke, hvordan man er skruet sammen i hovedet, når man kan mene, at der skulle sidde en dommer i en retssal og skilte med et tørklæde, et sted, hvor neutraliteten skal gøres gældende, så man ikke kan se en flig af dommerens følelse eller ideologi eller religion.

Hvis hr. Morten Østergaard har ret i, at det her er Dansk Folkepartis opfindelse, er vi stolte af det.

Kl. 09:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 09:30

Morten Østergaard (RV):

Altså, man må jo selv bestemme, hvem man lytter til. Jeg finder mig på en daglig basis i hr. Jesper Langballes sniksnak om snart det ene, snart det andet, men det, vi lytter os til i den her sag, er altså, at dommerne, advokaterne, juristernes og økonomernes forbund alle sammen synes, at det her er et voldsomt indgreb i domstolenes selvregulering. Og når jeg så hører hr. Jesper Langballe, tror jeg, at hvis man sådan overfører substansen i argumenterne, minder det formentlig utrolig meget om diskussionen om, hvorvidt kvinder kunne være dommere, for havde de nu ikke et andet forhold til f.eks. voldtægtssager og sådan noget? Kunne man nu regne med, at man ville få en dom efter forholdene og en dom efter de gældende love, eller ville det snarere sådan være kvindeligt intuition eller andre ting, der var bestemmende? Det er nøjagtig de samme argumenter.

Det er så en anden tid, vi står i, men der, hvor Dansk Folkeparti i hvert fald har gjort sig skyldig i manipulation, var de der annoncer med en burkaklædt dommer med en hammer i hånden. Det er der ingen der har set ved en dansk domstol, og det har aldrig på noget tidspunkt kunnet lade sig gøre.

Kl. 09:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jesper Langballe for endnu en kort bemærkning, en sidste kort bemærkning.

Kl. 09:31

Jesper Langballe (DF):

Jeg taler ofte privat og hyggeligt med hr. Morten Østergaard. Vi har oven i købet været på udvalgsrejse sammen, og jeg kan bevidne over for Tinget – tro det eller lad være – at hr. Morten Østergaard glimtvis har humor. Jeg skal love for,

at den er der ikke meget af i hr. Morten Østergaards omtale af Dansk Folkepartis utrolig festlige annoncekampagne.

Det er da klart, at der var tale om en vild overdrivelse, det er det, man gør i karikaturer. Alle ved, at der ikke var tale om burkaklædte dommere, og alle ved, at hammeren for længst er afskaffet, men de annoncer var simpelt hen skægge, og som skægge annoncer satte de en debat i gang, der førte til, at vi står med det fortræffelige lovforslag, vi står med nu.

Kl. 09:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 09:32

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil ikke kritisere hr. Jesper Langballe. Jeg synes ofte, han bidrager til morskaben.

Om annoncerne var festlige? Ja, jo, det er måske smag og behag. I hvert fald er jeg glad for, at vi endelig her ved tredjebehandlingen igennem den her debat har fået fastslået, at Dansk Folkeparti var fuldt bevidst om, at den annonce ingen relation havde til virkeligheden, og det synes jeg er vigtigt at få slået fast. Det kan selvfølgelig være lidt ærgerligt og måske lidt sent i processen, for det var jo det, der fik bægeret til at flyde over og regeringen til at skære igennem, fordi man blev presset af sit parlamentariske grundlag. Og der skal man måske huske, at når man sidder på de afgørende mandater, er det ikke lutter sjov og spas. Så skal man forvalte dem ordentligt, og det synes jeg ikke at Dansk Folkeparti har gjort i den her sag.

Kl. 09:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til ordføreren. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 09:33

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Jeg går blot på tallerstolen for ved den her tredjebehandling endnu en gang at tilkendegive Socialdemokraternes holdning til loven om politiske og religiøse symboler ved domstolene.

Vi synes, at det er alle borgeres ret at skulle kunne møde frem ved en domstol og føle, at den behandling, man modtager, er fuldstændig upartisk. Det er endda også skrevet ind i den europæiske menneskerettighedskonvention – i artikel 6 – at sådan skal det være.

Det er sådan, at det i virkeligheden går ud på, at det er opfattelsen hos den borger, der møder frem ved domstolene, af, hvordan retsmødet er,